

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdajo 12.—
Za pol leta, četrlet in na mesec razmeroma.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč. izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo na vsaki v tisk. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domaći oglašitvi se računajo po pogodbah.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nepravilni dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglaš sprejema upravništvo. Naročnino in oglaš je plačevati luna Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnostvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin plesala št. 3, 11.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novejša vesti.)

Dunaj 9. Nagodbeni odsek je imel danes sejo, katere so se udeležili predsednik v ministerstvem svetu grof Clary, vodja finančnega ministerstva pl. Knjastofreki in vodja trgovinskega ministerstva dr. Stijal. Posl. vitez Bilinski je predlagal, naj bi se razpravljalo predvsem o preodkaznem zakonu, a se le potom o cesarskih naredbah, izdanih na podlagi § 14. Posl. Stransky je bil za to, da se odsek izjavi predvsem o veljavnosti cesarskih naredeb na podlagi § 14. Po daljši debati je bil sprejet predlog viteza Bilinskega. O volitvi poročevalca se je pokazala nesklepčnost. V sled tega so pretrgali sejo za pol ure. Potem so izvolili posl. Kollingerja poročevalcem o preodkaznem zakonu. Isti pa je izjavil, da sprejme izvolitev še le, ko se dogovori z svojo stranko.

Poročevalcem o naredbah na podlagi § 14. je bil izvoljen posl. Dzieduszycki, ki je obljubil, da bo poročal popoldne.

V popoldanski seji je izjavil posl. Bärnreither v imenu svoje stranke, da ista protestira proti zavlačevanju nujnih nagodbenih predlog tem potom, da se hoče pred zakonom o preodkazu razpravljati o naredbah na podlagi § 14. S tem da se hoče onemogočiti rešitev državnih potrebščin tekom tega leta. Posl. Stransky smatra ta protest zakasnenim. Posl. Kollinger je izjavil, da sprejme volitev poročevalcem o preodkaznem zakonu. Posl. Bilinski izjavlja, da naj bi se sedaj volil poročevalce. Ako je Kollinger pripravljen poročati še danes, naj govori pred Dzieduszyckim. O volitvi, ki je sedaj sledila, je bil odsek zopet nesklepčen, v sled česar so zaključili sejo.

Budimpešta 9. (Zbornica poslancev). Med vlogami je interpelacija posl. Barthe o kršenju vzajemnosti (reciprocitete) in svobode obrti od strani avstrijskega železniškega ministerstva, ki je

baje odbilo najboljšo ponudbo nekega industrijalea samo zato, ker se sedež dotične tvrdke nahaja v Budimpešti.

O nadaljevanju debate o kvotnem zakonu je predlagal posl. Pollonyi, da je odkloniti ta zakon, opustiti ukupnost ter da hoče Ogerska poskrbeti sama za vojsko in zastopanje v inozemstvu. Ker pa je posledica 32-letne ukupnosti tudi ukupnost premoženja, naj stopi ogerski parlament v zvezo z avstrijskim, da se zajedne stvari razrešijo mirnim potom ter da se določijo pogoji, pod katerimi bode zagotovljena obema svobodnima državama ukupna posest in vzajemna vojna obveznost. Po govoru Pollonyija so zaključili sejo.

Budimpešta 9. Minister-predsednik pl. Szell je odpotoval danes na Dunaj.

Carigrad 19. Tumir paša in Numirbeg odpotujeta te dni v Haag podpisat zapisnik mirovne konference.

Carigrad 9. Vprašanje o povrnitvi kakih 11.000 Armencev, ki so bili ob času preganjanja in klanja leta 1895 in 1896 zbežali čez rusko mejo, še ni rešeno. Vrh tega se pritožuje Rusija, da turške vojne oblasti ne dovoljujejo Armencev, turškim podanikom, stopiti na turško zemljo, čeprav imajo pravilne potne liste, potrjene od turških konzulatov. Ruska vlada hoče v bližnji prihodnosti posredovati na visoki porti gledé obeh teh vprašanj.

Vojna v južni Afriki.

Berolin 9. Glasom vesti iz Bruselja se punta vedno več Holandecev v Kapski naselbini.

Petrograd 9. Podpolkovnik Gurko je dobil ukaz, da se poda v glavni tabor Boereev. Ž njim pojde oddelek društva rudečega križa v Transvaal.

London 9. «Daily News» javlja iz Capetowna dne 5. t. m.: Danes je prispel iz Novega Yorka v Port Elizabet angleški parnik «Mashona» z 17.000 vreč moke, namenjene za Transvaal.

P O D L I S T E K.

2

Zajčki samostan.

Potopisna novela.

Spisal: Ivan Gromozenski.

Nekdo je nekdaj pravil, da konjiška železnica ni hitra.

Golo obrekovanje!

Žvižg lukamatije se je sicer zibal v visokih visokega «C», zibali so se pa tudi vozovi; tako hitro smo se vozili.

Po vstriedni progi južne železnice je drdral dolg tovarni vlak z dvema strojema; mi pa smo imeli le jednega, in vendar smo bili vedno za pol konjskega vrata spredaj.

Na prvi postaji: Spodnje Laže, smo se ustavili, tovarni vlak pa je moral sopihati naprej.

Naš sprevodnik in strojevodja sta skakala pred postajo — sestoječo iz majhne, lesene bajtice z imenom na zidu — si mencala roke, se smejala, kazala za oddaljajočim se tovarnim vlakom, ter se splošno vedla kakor oni, katerim se je ali kaj zmešalo v glavi ali pa pripetilo kaj dobrega.

«Dobro smo ga dali. To se bo strojevodja s prvega stroja tovarnega vlaka jezil, ker je zgnubil stavo! No, pet »štefanov« je že nekaj; plačuti jih mora», je govoril glasno naš strojevodja.

»Vozili smo pa že proketo hitro» — pripomnil je sprevodnik.

Strojevodja je skočil na stroj — kratek žvižg — vlak se je začel premikati.

Sprevodnik je korakal poleg vlaka, trebalo bi mu samo biča, pa bi izgledalo, kakor da priprost cestni voznik vozi z vola.

Škipalo je pod nami, vlak se je krčevito zvil na desno in levo in pihal pod viaduktom južne železnice. — Ali skoro je veselo zažvižgal — sprevodnik je skočil na bližnji voz — in zopet smo se vozili hitreje, da bi nas ne dohajal noben voznik.

Ves čas že sem držal v roki papir in svičnik, da si zabilježim, kar opazim — opazovati sem hotel natančno.

Zrl sem skozi desno okno — videl široko, belo cesto, na njej nekaj volov in krav, pa tudi ljudi, ki so te voli in krave tirali z glasnim krikom; — ob cesti pa je stalo nekaj slamnatih koč z lesenimi dimniki in majhnimi okni.

Spomnil sem se, da gledam samo to, kar je na desni, a da ne vidim onega, kar je na levi strani.

Ko sem se obrnil na levo stran, mi je pa desna zginita.

Opustil sem rajši gledanje skozi okna, opustil opazovanje kraja, ter se raje oziral po vozu in svojih sopotovalcih, sestoječih iz — jedne osebe.

Uničevalna obsodba.

Pred seboj na mizi imamo tržaški list, ki je — kakor mentor laškega ljudstva v Trstu in kakor glasilo večine v mestni zbornici — avtoritativen. In baš radi tega, ker ima to laško ljudstvo takega mentorja in informatorja, moramo reči, da je to ljudstvo vsega obžalovanja vredno. Ako pravimo obžalovanja vredno, ni to fraza, v kateri se skrivata hinavstvo in licemerstvo, ampak iskreno je govorjeno. Saj trpita jednako, laško in slovensko ljudstvo vsled dejstva, da javno življenje med Italijani v Trstu in Primorju sploh ječi pod duševnim terorizmom dotičnega lista in pa onih, katerim ta list služi. Ta list informuje namreč ne le o nas, nasprotnikih, ampak tudi o stvarih lastne stranke tako temeljito, da je tudi v najprimitivnejih političkih in narodnih vprašanjih desinformacija laškega ljudstva v — permanenci. To ljubo niže laško ljudstvo ne izve nikoli resnice o tem, kaj prav za prav počenjajo in kaj namerjajo njega politikoni; a ono tudi nimalo ne pozna svojih sodeželanov slovenske narodnosti, njih stremljenj in njih poštenih in miroljubnih namenov. Ono ne ve, da Slovani v Primorju zahtevajo le toliko, kolikor morejo zahtevati po zakonu; ono ne ve, da Slovani v Primorju privoščejo Italijanom drage volje in brez najmanjih pogojev vse, česar trebajo za svoje kulturno, narodno in gospodarsko življenje, ono ne ve, da je vsaka bolj trda beseda, ki je morda padla od naše strani na italijansko adresu, le obupen vsklik opravičenega ogorčenja na toliki krivici, ki se godi našemu ljudstvu, krivici, ki jo trdim srecem železnim obrazom zagrešajo prav oni, ki informujejo to laško ljudstvo. Širše laško ljudstvo vse tega ne ve in ne pozna resnice, marveč vidi v nas — zavedeno po neprestanem peklensko zlobnem opisovanju — one, ki hočejo Italijanom kratiti vsako pravico in jih udušiti; ono vidi v

Prepričan, da nobena čitateljica ne zahteva opisa železniškega voza, pričnjam takoj z ljudmi. Blizo mene je sedel mož z zelenim klobukom na glavi.

Čudil sem se, kako je prišel v voz, ko mu je usoda natovorila grozno debelost; — res, cela vas črnih ljudožrečev v Afriki bila bi z njim preskrbljena za ves teden...

Tiho sem izračunal, da ta mož rabi za hlače same več blaga, nego jaz za vso obleko; menda je slutil rezultat mojega računa, kajti svoj zaliti obraz je obrnil do mene in majhne, v tolsči malone skrite oči so živahno mežikale.

Z desnega žepa hlače je privlekel lično škatljico za duhan, jo odprl, ter začel nosljati, — mnogo, mnogo duhana si je nasul v rdeči nos; potem je zaprl oči ter zakihal, da se mi je zdelo, da čujem kako trobento.

«Brez zamere», — se je opravičeval z glasom, prav za prav glasekom, kakoršnjega bi pač pričakoval iz nežnega ženskega grla — in je ponudil: «Izvolite!»

Molil mi je odprto škatljico.

S palcem in kazalcem desne roke sem segnil po duhanu ter spravil istega v svoj nos.

Prijazno me je pogledal moj sopotnik, jaz sem pa začel kihati, da so se mi odpirale vse šrambe solz. (Pride še).

nas one, ki hočejo ubiti italijansko kulturno življenje, ker so barbari; ono vidi v nas le hujšakače, katere vodijo le zlobni instinkti surovi nrave in ki iz gole objestnosti rušijo mir v deželi.

S kratka: laško ljudstvo čita mnogo o nas, a nikdar resnice! Ima pač take mentorje, tako — novinstvo! In to novinstvo je trdovratno v zavajanju laškega ljudstva. Ono sovraži resnico, ker se je boji, ker ve, da bi se pred svojim lastnim ljudstvom moralo poskriti v temne kote, čim bi temu ljudstvu zasijala luč vse resnice. A če se vendar dogaja kedaj, da privzdiguje kakov ogelček zastora, s katerim prikrivajo resnico, storili so to gotovo le nevedé in nehoté, ne da bi se zavedali, kaj so storili, koliko so povedali in kaj so priznali!

Nekaj takega se je zgodilo gori omenjenemu tržaškemu listu minole sobote. Prinesel je mal in neznanen dopis iz Istre. V tem dopisu je obsežno priznanje, naravnost sramotno za upravo dežele istrske. To je pač najhujša obsodba, ki si jo moremo misliti v sedanjih prosvitljenih dobi. Človek bi mislil da ob zatoni XIX. veka sploh ni možno več kaj takega v krajih, ki leže v moderni državi.

Nič posebnega ni na tem dopisu; saj se tiče le neke ljudske šole. A baš zato, kar se tiče borne ljudske šole, tega začetka ljudske naobrazbe, baš zato, pravimo, je to, kar pripoveduje dotični laški list, kričé in nebovpijoče. Ali da povemo najprej, kaj pripoveduje omenjeni dopis!

V Plominu imajo italijansko ljudsko šolo, v kateri poučuje učitelj, ki je že davno zaslužil, da bi ga bili poslali v pokoj. In takov starček, ki je sploh nesposoben za vršenje težke dolžnosti učitelja naroda, ker je fizično onemogel, sosebno pa še za sedanje dobo napredka, ker je ostalina iz nekdanjih »dobrih« časov, takov starček mora poučevati in naj bi brzdal — 180 otrok! Vsi ti otroci se tlačijo v jedno sobo, v kateri je prostora k večjemu za — 30 otrok. Ob takih razmerah je veliki večini otrok odtegnjena dobrota pouka!! Večina njih niti ne prihajajo v šolo. Od onih pa, ki prihajajo, mora jedna polovica stati, da more druga polovica pisati. Tako se menjujejo!!

Tako opisuje italijanski list šolske odnose v Istri, v pokrajini, za katero menda tudi veljajo tisti avstrijski državni šolski zakoni, ki značijo baje velikanski napredek v javnem pouku, tisti zakoni, s katerimi se toliko ponašajo baš nemški prijatelji naših laških sodeželanov!! Fakti, ki jih je navel dotični laški list, kažejo, da je šolski pouk v Istri še vedno v najprimitivnejem stanju — ob tleh!! Ali nam Slovencem in Hrvatom se mora sree krčiti ob misli, da je to italijanska šola, o kateri je tu govor, da je šola to, ki mora uživati vse simpatije upraviteljev dežele!! Če je možna taka grešna nemarnost že glede laškega javnega pouka, potem si lahko mislimo in sodimo, kako mora biti še le z slovenskim in hrvatskim ljudskim šolstvom!! Sedaj lahko umeje vsakdo vnebovpijoče dejstvo, da je v taki mali deželi, kakor je Istra, ob številu kakih 200.000 Hrvatov in Slovencev, nad 20.000 hrvatskih in slovenskih otrok, ki ne hodijo v nobeno šolo, ker je — nimajo!!

Kar je laški list povedal o odnosih v laški šoli v Plominu, to je že samo po sebi najstrožja obsodba delovanja onih, ki so krivi na takih odšajih, onih, ki so upravitelji dežele; ali zaključki, ki jih iz tega laškega izgleda moramo delati gledé hrvatskega in slovenskega šolstva, zvené kakor obupen klic iz zgodovine trpljenja in krivice slovenskega rodu v Istri, ki mu jo nalagajo oblastneži v deželi!! In v deželi, v kateri so še zatrte prve kalj javnega splošnega pouka, v deželi, kjer ljudstvu nudijo kamen sovražstva mesto dobrote pouka, v taki deželi so frivolni in brezčutni dovolj, da trosijo tisoče in tisoče denarja za realne gimnazije, katerim jedini namen je — politiška demonstracija. In dabokupa krivice polna, trosijo deželni denar, morajo te tisočake plačevati krvavi žulji istega ljudstva, kateremu ne dajoniti — elementarnega ljudskega pouka!

Sojeni so in — obsojeni so!

Politični pregled.

TRST, 9. decembra 1899.

K položaju. Tudi staročeska »Politika« je jako zadovoljna z sklepom kluba mladočeskich poslanecv, da je obstrukcijo omejiti le na proračunski provizorij. Sedaj treba le trezno in nepremično izvrševati svoj sklep. Boj bo kratak; trajal bo le dva do tri tedne in potem se bodo češki poslanci mogli zopet zjediniti se skupinami na desni. Sklep, da proti nagodbenim predlogom ne bodo obstruirali, je bil moder, ker s tem prisilijo levico, da mora pokazati svojo barvo baš z ozirom na te najbolj odlojne predloge. Ako jo grof Clary pridobi za nagodbene predloge, potem bo to padec, kakor ga zgodovina parlamenta ne pozna žalostnejega. Če pa grof Clary ne pridobi levice, potem bo on sam v zagati. Ako bo nagodba sprejeta s pomočjo Nemcev, bo dobro za Čehe, ker jim ne bo treba nositi nobene odgovornosti; ako Nemei ne bodo glasovali za nagodbo, pa pripravijo sedanjo dobrohotnost vlade do njih. Pričinja se trd boj, v katerem treba možke srčnosti, neomajne vztrajnosti, pred vsem pa hladnosti in mirnosti. Ako bodo ta svojstva na strani Čehov, ni dvomiti, kakov bo zaključek boja.

Da ti češki računi niso slabi, se je pokazalo že v soboto v nagodbenem odseku. Čehi so dvakrat provzročili, da je bila seja nesklepčna in so jo morali odložiti na sredo. No, to je bil le slučaj, ker več členov ni bilo navzočih. Členi z levice so prišli — in to je politične važnosti — v skrajno zadrego, ker so morali pokazati barvo, kako mislijo o nagodbenih predlogih, pokazali so, da so silno navdušeni za takozvane državne potrebe, ali glasovala naj bi zanje — desnice. Čehi so torej že dosegli se svojo taktiko, da je grof Clary že sedaj na čistem, da na levico se ne more zanašati. Poročevalci »Politike« pravi, da je grof Clary zbuja skoraj sočutje, ko je lazil okolo voditeljev desnice, prošé pomoči. Češka taktika je torej v polni meri dosegla svoj namen.

Apel do kralja Aleksandra Srbskega. List »Slaviches Echo« je dne 20. m. m. priobčil nastopni apel do mladega kralja Srbskega:

Sire! Daleč od svoje lepe, nesrečne, v žalost povite dežele — pod žarkih toplega solnea gibljete se svobodno med svobodnimi ljudmi. Stotisoči očes je uprtih z žalostnim pogledom na Vašega veličanstva mladeniški obraz. Na ustnicah vsakogar, ki Vas srečuje, drhti nemo vprašanje: Je-li to oni mladi in brezsrčni kralj? Je-li to oni kralj, v čegar deželi stotine poštenih patrijotov ječé v temni noči zaporov, ukovani v težke verige?! Je-li to oni kralj, v česar deželi zadržujejo v zaporih zveste služabnike kralja, v čegar deželi krutost surovih biričev o belem dnevu praznuje svoje orgije — kjer sodniki skrunijo zakon, pravico in pravičnost?!

Je-li to oni kralj, v čegar deželi stotine žen in zapuščenih otročičev plakajo po svojih dobrih soprogih, po svojih kruto jim odtrganih očeti; v čegar deželi tisoče nedolžnih človeškil sreže stoipetdeset dni in istotoliko noči brez spanja mučita obupin smrtni strah? Je-li to oni kralj — v čegar spremstvu plava senca umorjenega prijatelja; v čegar ušesih mora zveneti rožljanje z verigami nedolžnih zaprtih patrijotov, voditeljev njegovega naroda in nekdanjih najboljih svetovalec njegovih — v čegar mlademu srečju morajo odmevati nešteti vzdihljaji obupa jokajočih žen in otrok — čegar spanje je pretrgano po pošastnem rožljanju verig in po odmevanju hreščočih bolečnih vsklikov mučenih žrtev? — Je-li to oni kralj, ki brez ljubezni preživlja svoje mlado življenje in ki v svoji, po drugih zakrivljeni zmoti ves svoj dobri narod, ki mu je pokladal tolike ljubezni, kolikor jo je našel v življenju — pahnil od sebe in v globoko žalovanje in obup?

Sire! Čeprav na Vaših ustnicah igra tisto hladno kraljevo smehljanje — odgovorite vendar, da ste Vi oni, na čegar kraljevem imenu se tišči vse ono grozno, kar smo našli tu. Sire! Otrsite z sebe težko moro, ki vas tlačí, pogledite z bistrim očesom v sree svojega dobrega naroda, kjer je shranjen velik zaklad neizprpljive ljubezni in udanosti za svojega mladega kralja — ljubezni, ki je pripravljena za vsako žrtev, celo v to, da pozabi na neizrekljivo bôl, ki jo trpi tudi po Vaši krivdi. Glejte jasnega očesa in odprtega srea v obličje Evrope in vzemite si k srečju pravično očitjanje in

resno posvarilo, ki ga zazrete na tem obličju. Ne mašite si ušasa in srea pred klicem, ki ga povzdiguje — povzdiguje na dobro bratskega naroda srbskega in mladega, ali — zavedenega kralja njegovega.

Izpolnite najlepšo dolžnost vladarja: branite pravo in dajte, da bo vladala pravica v državi Vaši! Dajte zopet svobodo zaprtim! Izlečite s tem rane, na katerih krvavi Vaš narod! Očistite Svoje kraljevo ime od sence, ki je zatemneva — potem le gibljite se svobodno in veselega srea med svobodnimi ljudmi — in mi Vam bomo pošiljali drugačne dobrodošlice v pozdrav!

Sin Balkana.

Milanovih žrtev še ni dovolj! Srbski minister za notranje stvari je dobil od kralja Aleksandra, oziroma od Milana ukaz, da reorganizira policijo. Tako ojačeno redarstvo ima v prvi vrsti prijeti vse one radikale, ki so se dosedaj znali skrivati. In v ožigled takim razmeram zatrjujejo uradni krogi, da je v Srbiji vse mirno in v najlepšem redu ter narod neomajno udan Obrenovićem!

Domače vesti.

Imenovanja v finančni stroki. Predsedništvo c. kr. finančnega ravateljstva za Primorsko je imenovalo: kontrolorja Avgusta Zanella davkarjem v IX. plačilnem razredu; davčna pristava Josipa Frandoliča in Alojzija Perco-ta kontrolorjema v X. razredu; pristava Karola Visintinija in Frana Ukoviča davčnima oficijaloma; davčne vežbenike Ivana Politeo, Gvida Biastolija, Gvida Eberhardta in Davida Kukanieha davčnimi pristavi, poslednjega začasno.

Kdo je župnik v . . . ? »Piccolo«, in v lepem soglasju žnjim tudi »socialistiški« »Avanti« — in po tem soglasju stvar vsakako pridobiva na pikantnosti — si belita sedaj svoji glavi z imenitnim vprašanjem, kdo da je prav za prav župnik pri sv. Jakobu: ali župnik don Hrovatin ali pa . . . Luka Seražin? (Luka Seražin je namreč pošten slovenski posestnik v župniji sv. Jakoba.) »Piccolo« se je namreč minolo soboto bavil s tem imenitrim vprašanjem in je prišel slednjč — navedši kar celo vrsto svojih »dejstev« — do zaključka, da v župniji sv. Jakoba ni resnični župnik Hrovatin, ampak . . . Luka Seražin.

To pa da prihaja tako-le. Župnik Hrovatin ljubi mirno življenje, in ker se boji rabijatnega Luke Seražina, ki je najhujši italijanožerec (mangiatitaliani), da bi mu le-ta mir kalil, pa mu popuša v vsem. Če Luka hoče še jedno slovensko službo božjo, volja Luke se izpolnjuje! — Če Luka zahteva, da morajo društveniki in društvenice zapustiti kako italijansko bratovščino, ker hoče on — Luka — ustanoviti drugo, slovensko, hitro je župnik Hrovatin na uslugo Luku Seražinu. — Luka je zahteval o Veliki noči — in živ krst ne ve, zakaj — naj se božji grob prenese od desne strani cerkve na levo, in zgodilo se je kakor po navadi: don Hrovatin je pustil storiti kakor je zahteval Luka Seražin.

Tako je »Piccolo« sijajno dokazal, da resnični župnik pri sv. Jakobu ni župnik Hrovatin, ampak . . . Luka Seražin. Ali vsa stvar ima svojo kljuko, kakor zatrja rečeni list s popolnoma resnim obrazom. Če je don Hrovatin zadovoljen s takim stanjem stvari, pa se je »neka skupina« župljanov naveličala avtokratizma Luke Seražina in se je oglasila pri njem, pri »Piccolu« namreč, z vprašanjem, da-li ne bi se župnik Hrovatin mogel enkrat postaviti, da bi videl Luka Seražin, da pri sv. Jakobu je župnik — Hrovatin?!

V tem »genru« razmotriva »Piccolo« usodno vprašanje: kdo da je župnik pri sv. Jakobu? Čudno, pravi čudež pa je, da »Piccolo« ni besedice ne odgovarja na ravnokar navedeno vprašanje njegove »skupine župljanov«!! »Skupina župljanov«! Kako to? To se je moralo židovskemu obtepaču po katoliških cerkvah le zaroči. Drugače ni mogoče to. Do sedaj smo čuli vedno le, da župnija pri sv. Jakobu je čisto italijanska in da Slovenci nimajo ničesar iskati v tej cerkvi, sedaj pa čujemo hkratu, da je le »jedna skupina« župljanov nezadovoljna z avtokratizmom resničnega župnika — Luke Seražina!! To so se morali »italijanski« župljani kar trumoma sloveniti v zadnjem času. Aha! Sedaj umejemo še le

zatrčilo »Piccolovo«, kako da društveniki in društvenice na povelje Luke Seražina kar beže iz italijanskih bratovščin in ustanovljajo nove slovenske! Pa ne da je morda tudi Žid gospod Mayer predsednik kake pošojne bratovščine pri sv. Jakobu in da so tudi njemu ubežali društveniki in društvenice!! To bi bilo res grozno, zločin proti — italijanskemu značaju — župnije svetojakobške!!

Luka Seražin italijanožerec! O jej! Na lesnem trgu postajajo menda nekam nervozni ter se skoro začnejo bati, da jih požre — njih lastna senca!

Včeraj pa se je oglašil socialistični »Avanti«, da variira isto imenitno vprašanje: kdo je župnik pri sv. Jakobu, ali župnik Hrovatin ali — Luka Seražin. Stvar je pikantna že po sebi ali ne nova, da glasilu tržaške buržoazije par excellence pritkava tudi rečeno »socialistiško« glasilu. Poseben dokaz o pristnem socialističnem mišljenju gospodov okolo »Aantija« pa je baje to, da iz Luka Seražina brijejo nozice, ker je ta nesrečni človek — priprost mož! No, ne bodimo prestrogi! Morda je vzrok temu prav človeški; morda tiči v šmentanem dejstvu, da bo v četrtek neka poročna razprava in da bo na obtožni klopi sedel — Rihard Camber, urednik »Avantija«. Kdo bi se v takem sitnem slučaju ne poslužil — tudi če je slučajno socialist — v Trstu splošno priljubljenega, preskušanega in vsikdar uspešnega sredstva: zasramovanja Slovencev — da pridobi usmiljenje — gospodov laških porotnikov.

Vprašanje pa: kdo je pravi župnik pri sv. Jakobu, ali Hrovatin ali Luka Seražin, vendar še ni na jasnem.

Kdo je župnik v — Rojano? Pišejo nam: Haust du unseren Seražin, so haue ich deinen — Juden!! Gospod urednik, tako je! Ako se že laški listi toliko brigajo za župnikovanje — Luke Seražina pri sv. Jakobu, zakaj bi se mi ne pozabavali malec z vprašanjem: kdo je župnik v — Rojano?! Tudi to vprašanje je jako zanimivo, vsaj tako zanimivo je, kakor ono svetojakobsko o Hrovatinu in Seražinu! Kdo je župnik v Rojano? Ali don Jurizza ali — Žid Venezian?! Odgovor na to vprašanje bi morda dobili, ako bi dosedanje delovanje gospoda Jurizze deli na rešeto! Ali niti ne treba tega. Vidite, onidan le — bilo je nedelj, ko popoldne — smo bili v Rojano in odgovor na naše vprašanje nas ni le zbol oči, ampak nam je tudi — zadišal pod nos. Šli smo mimo župne cerkve prav ko je minol italijanski blagoslov. Iz cerkve pa je došlo kakih 20 oseb in od teh je bila kaka desetorica — dehtedečega rodu Mojze-sovega!!! Tu je torej malec pojasnila na vprašanje: kdo je župnik v Rojano?!

II. koncert »Slovenskega pevskega društva« dne 10. t. m. Tudi sinoči nam je nagajala burja. Ukljub temu je bila redutna dvorana tudi to pot dobro obiskana. Najboljša kritika sinočnjega koncerta je pač dejstvo, da se ga je mnogo prijateljev slovenske Talije — v drugič udeležilo, čeprav je bila na vsoporedu samo ena nova točka: našega mojstra Davorina Jenka krasni zbor »Što čutiš, Srbije tužni«.

Da se s pravo slastjo uživa to remek-delo, treba primerjati petje z besedilom pesmi. Tedaj še le umevamo otožno melanholijo prvega dela in krepke akorde zaključka. Kdo bi se ne solzil o spominu na »ono tužno Kosovo polje«? Komu se ne širijo prsi, komu ne raste duša ob krepkem opominu: »Trgni se, stresni lancem o zemljo, nek mine mrak, nek dušman vidi, nek dušman čuje, da Srb još živi, da je junak!«

Pisee teh vrstic ni strokovnjak, vendar se mu zdi, da je prištevati ta zbor najboljšim umotvorom skladatelja naše himne »Naprej«. Slovenski umetnik (ki, mimogredé naj omenimo, še ni pozabil mile slovenske govornice, dasi živi že četrstoletja med bratskim narodom srbskim) bodri na eni strani svoj rod, da dvigne zastavo Slave, na drugi strani pa zaklinja v milih zvokih bratski narod srbski: »Trgni se, stresni lancem o zemljo, nek mine mrak! Kako lep pojav slovenske vzajemnosti!

Tudi o izvajanju te točke ne morem govoriti se stališka strokovnjaka. Kakor čutim, tako sodim. A da nisem bil edini ginjen, je pokazalo frenetično ploskanje, ki je sledilo temu zboru. Naši peveci ne udarjajo nikdar zaman na — narodne strune. Naše občinstvo ume slovensko godbo, ker mu bije slovensko srce.

O ostalih točkah vsopreda ste že temelito pisali v cenjeni »Edinosti«. Naj torej samo omenim, da so vsi komadi, petje in godba, zlasti pa »Čevljar baron« želi obilo aplavza. O poslednjem sem se čudil zares originalnim maskam, izraziti mimiki in sodelovanju vseh, tudi statinov v lepo skupno sliko. Tu ni bilo nič mrtvega, ampak živahno, veselo življenje. Preko marsikaterega momenta, ki bi bil sicer močno dolgočasen in leden, je res na diven način pomagalo uglobljenje v vloge posamičnikov. To niso več diletanti, to se je dvigalo nad diletantizem.

Slednjič dovolite, da storim še enkrat tudi jaz, kar ste že storili Vi: da vrlemu »Slovenskemu pevskeemu društvu« in njega trudoljubivemu zborovodji Srečku Bartelu izrečem najsrčnejšo čestitko na tem znamenjstvu njih dela in truda. Naprej s pesmijo do zmage slovenskega imena in slovenske kulture!

»Nek mine mrak!«

Miklavžev večer pri sv. Ivanu in v tržaški Čitalnici je vspel sijajno. Posebno pa so se odlikovali sv. Ivančani, kajti napolnili, da, natlačili so dvorano tako, da je bila glava pri glavi. V sv. Ivanu ne čakajo Tržačanov, da pridejo in le-ti napolnijo prostore. Ne, ne, saj je domačinov vsikdar toliko, da je velika dvorana še za njih premajhna. Čast jim!

Urlo pevske društvo »Zvezda« je izvedlo kaj krasno tri pevske zборе: možki, mešani in ženski. Le tako naprej, vrli zvezdaši! Trdno se oklepajte svojega društva in svojega pevovodje, g. Bareto, ki je res vreden vse pohvale.

V slovenski Čitalnici so peli dečki iz Ciril-Metodove šole pri sv. Jakobu. Ume se, da je bilo petje, pod vodstvom požrtvovalnega g. Koseca, milo-ubrano, tako, da bi je radi še večkrat poslušali. Miklavžev nastop je vzbudil mnogo pričakovanja tu in tam v nedolžnih sreih navzočih otrok. Glavna točka pa je bila igra »Indijski siróti«. Igrokaz v treh dejanjih, spisal Finžgar.

Igrica nas prestavlja v Indijo blizu Bombaja. Tu vidimo revne stariše Alamilo (gčna. Odinal) in Meleharja (g. Godina). Velika revščina jih je prisilila, da je mati prodala svojo hčerko Ajino (Nada Grmek) vražarici Ziti (gčna. Čarga). Manjša sestra Ganči (Vera Ponikvar) prosi in prosi mater, da ne bi prodala sestre. Ko deklica prosi klečé, priteče deček sel (Milan Ponikvar) in pripoveduje, da je tiger raztrgal očeta, ki je bil šel na lov.

V drugem dejanju vidimo Ajino pri vražarici. Ta rayna ravno tako grdo ž njo, da jo brani celo druga vražarica Kizna (gčna. Milka Negode). Ko jo Zita ravno pretepa, prihaja g. Brito (gosp. Bratoš), da reši Ajino in jo odvede v neki zavod. Med tem umrje doma tudi mati, a sestra Ganči išče Ajino, tako, da bi kmalu tudi njo ujela vražarica, a Ganči beži in se reši na pristavo Brita. V tretjem dejanju vidimo Ajino v zavodu usmiljenih sester v Bandori. Tja dovede g. Brito tudi Ganči in tako se sestrici najdeti zopet.

Morda bi se dandanes našel kdo, ki bi tudi tej igrici očital, da diši po — klerikalizmu. No, mi, ki v Trstu stojimo na braniku brez trdnjave in brez orožja — ne poznamo, hvala Bogu, razlike stanov. Duhovni in posvetnjaki, nune in svetne učiteljice, vsi stojimo trdno v neločljivem krogu, vsi ene misli in želje, da bi tudi naš narod prišel do boljših dni, da bi postal enakopraven in da bi bil spoštovan! Naše geslo je — sloga!

V obče pa je igrica jako ugajala ter je jako poučljiva in primerna za otroške veselice, kakor je naš Miklavžev večer.

V prvi vrsti se zreali v igrici velika sesterska ljubezen, katero je zares prekrasno predstavljala ljubeznjiv otrok Vera Ponikvar. Prodana sestra pa je bila vsa žalostna in obupana, kar je posebno dobro uprizarjala Nada Grmek. Materi je bilo čitati na obrazu, kako je nesrečna in koliko trpi radi hčerke in moža. Ta uloga je bila kakor nalašč za resni značaj gčne. Odinal. Gig. Godina in Bratoš sta tudi vestno zvršila svoji ulogi. Koliko mojsterske hudobije se je zrealilo iz oči, iz potez in kretanja vražarice (gčne. Čarga), trebalo je le videti! Nje družica, g. Milka Negode, jej je tudi verno pomagala. Deklice Živie, Brana (dve), Negode (dve), so se tudi lepo vedle; posebno pa mala Vida Grmek, ko je voščila srečo. Kako lepe nune so bile Vatovec, Trobec in Gasperčič. Posebno priznanje pa zasluži gčna. Dora Trobec, ker je

tako lepo povedala »Prolog«. Izreka, naglas, kre-tanje bilo je izborno.

Prirediteljicam in prirediteljem teh veselie kličemo iskreni: hvala! Le kmalu zopet kaj takega za našo mladino! Ne bojte se truda!

V znamenju nevtralnosti ministerstva Claryjevega! Več tednov je bila razpisana služba voditelja za državno ljudsko šolo za dečke in dekleta, ki se nahaja v lepem domu v ulici Fontana in v kateri je bilo, glasom šolskega sporočila, izdanega ob zaključku prošlega šolskega leta, poleg 195 nemških in 519 italijanskih tudi 279 slovenskih otrok. A tu ni smeti pozabiti dejstva, da je v obeh številkah nemških in laških otrok tudi — trdo slovenskih imen, katerih je le duh, ki že veje tu, zanesel med Italijane ali Nemce.

Mi se nismo hoteli poprej vtikati v to stvar, nadejaje se, da slavna vlada — z ozirom na veliko število slovenskih otrok ter na dejstvo, da se v tej šoli poučujeta kakor predmeta tudi oba deželna jezika — sedaj gotovo dà tej šoli voditelja, ki se bo mogel zanimati tudi za dosihmal zane-marjeni slovenski pouk, in nismo se varali, kajti včerajšnja »Triester Zeitung« poroča, da je voditeljem tej šoli imenovan — g. Brunnlechner Adolf, dosihmal učitelj v Aflenzu na Gorjem Štajerskem, trd Nemec, ki ne pozna ni slovenskega ni laškega jezika, ni — kar je tudi posebno važno — uravi in temperamenta tukajšnjega ljudstva in ne običajev in razmer.

Ta čin »nevtralnega« ministerstva Claryjevega ni le nenevtralen, ampak je takov preračunjen afront proti Slovenceem na Primorskem, da so naši zastopniki pač rešeni vsake obveznosti in vsacega obzira nasproti temu — nevtralnemu ministerstvu, in to tudi tedaj, ko išče zavetja za »državnimi potrebami«.

Obletnica. Pišejo nam: Prihodnjo nedeljo, dne 17. t. m. bo naše »Kolo« obhajalo svojo obletnico. Minolega leta je imelo to društvo dne 18. decembra svoj nepozabni koncert v gledališču »Rossetti«, ki je nas vseh najpovollnjeje iznenadil toliko z ogromno udeležbo — koncerta se je udeležilo do 3000 ljudi — kolikor tudi po sijajnem moralnem vspelu. A prav to je bilo, kar je naše sodeželane razburilo do skrajnosti. Ko smo letos vprašali za gledišče »Politeama Rossetti«, se nam je reklo: Ne moremo, ker se je lani na vašem velikem koncertu preveč — demonstrovalo!!

Vi vsi, ki ste bili navzoči na omenjeni narodni manifestaciji, veste prav dobro, da ni nikdo prestopil dovoljenih mej, ter da smo z gromovitim aplavzom le konstatirali — koliko nas je!!

Sedaj se moramo zadovoljiti s tesnejo redutno dvorano. Zato pričakujemo tem bolj za gotovo, da bo ista prihodnjo nedeljo tako polna, da niti ne bo mogla sprejeti vseh, ki bodo prihajali. Tako jim dokažemo zopet, da — še nismo umrli!!!

Kolaš

Pomagalo je! Drž. poslanec prof. Spinčič je interpeliral dne 29. novembra ministra poljedelstva zaradi razstave govedi v Podgradu, ki je bila namenjena za dan 6. novembra a se ni mogla vršiti, ker deželni kulturni svet v Poreču ni rešil dotičnih spisov, ni imenoval svojega zastopnika in ni poslal gospodarski zadrugi državne dotacije v znesku 300 gl. (Dotično interpelacijo Spinčičevo smo že priobčili v tem listu. Op. ured.)

Pomagalo je, vsaj deloma. Dne 4. t. m. je nakazal deželni kulturni svet gospodarski zadrugi v Podgradu onih 300 gl. Vse drugo bo sledilo — menda!

Ravnopravnost na južni železnici. Iz trgovskih krogov nam pišejo: Dne 8. t. m. sem odposlal na kolodvor državne železnice v novi luki, magazin šte. 5, nekaj blaga. Naslov sem napravil v svojem poslovalnem, to je, v slovenskem jeziku, kar je umljivo tem bolj, ko je stvar bila namenjena v Kranj! Moj uslužbenec je ukljub burji, mrazu in snegu srečno dospel na gori omenjeno mesto, ali čakalo je reveža grdo iznenadenje. Uradnik, ki sprejema take pošiljatve, je izjavil namreč, da ne vsprejme blaga, ker da ne ve, kam je namenjeno!!! Torej: »N. N. Kranj — državna železnica via Ljubljana« za uradnike v Primorju ni umljiv naslov?! Žalostno, da imamo na državnih železnicah takih nevednežev ali zlohotnežev, ki radi šikanirajo, mesto da bi šli strankam na roko, in silijo posled-

nje, da morajo okoli iskati — pojasniti!! Naj bo že enkrat konec takemu škandalu!

Pevsko društvo «Kolo» vabi na koncert, katerega priredi v nedeljo dne 17. decembra 1899. v redutni dvorani gledišča «Politeama Rossetti» točno ob 8. uri zvečer. Vspored: 1. J. Binder: «Na zdar!», koračnica, tamburaški zbor. 2. D. Jenko: «Milim strunam», moški zbor. 3. V. G. Brož: «Spomin na Zagreb», vence hrvatskih narodnih pesni, mešan zbor. 4. H. Vogrič: «Večerni zvon», mešan zbor. 5. Z. Kalč: «Božična noč», fantazija, tamburaški zbor. 6. Dimitri Slavijanski: «Ej uchnjem» (ruski tekst) ruska, mešan zbor. 7. B. Smetana: Arije iz opere «Prodana nevesta», tamburaški zbor. 8. St. Mokranac: «Rukovet srb. nar. pesni», mešan zbor. 9. A. Rubiček: «Michal», («Jak mě srdce tluče přidee...»), češka, ženski zbor se spremljevanjem tamburaškega zbora. 10. «Gluh mora biti», igra. Vstopnina: 40 nč.; sedeži I. reda (v I. in II. vrsti) 50 nč.; sedeži II. reda 30 nč.

Vstopnice in sedeži se že prodajejo v uradni «Delavskega podpornega društva».

Opozarjamo osobito na sedeže, da si jih slavno občinstvo preskrbi pravočasno, kajti navadno število sedežev smo skrčili in vrhu tega bo na vходу gotovo gnječa, zбоk čegar se bo le težko vstrezalo pravočasno.

Imenik novincev za Trst bo ležal od 14. do 21. t. m. v vojaškem oddelku tukajšnjega magistrata v ulici SS. Martiri št. 21. soba šte. 5. v upogled, popravilo, dopolnjevanje itd.

O prihodu parnika «Berenice» zahtevajo dunajski listi, da se vse blago, pripeljano s to ladjo, uniči, t. j. sežge. Le tedaj je mogoče, tako menijo ti listi, da se odvrne od Trsta in Avstrije kuga in se pomiri vznemirjeno prebivalstvo. Vprašanje je le, če bodo odločilni krogi hoteli sežgati — za dva milijona goldinarjev kave.

Tatvina. Vozniku Alojziju Hartiču so neznan tatje z dvorišča hiše št. 16. v ulici Torrente odpeljali voz vreden 120 goldinarjev. Voz ima številko 1316.

Ogenj je nastal v soboto popoldne v dimniku tukajšnje velike vojašnice. Gasilci, ki so prihiteli nemudoma na pomoč, so pogasili ogenj v teku jedne ure.

Povožen. 44-letni Josip Zupčulo je prišel v soboto predpoludne na trgu Barriera vecchia pod voz, ki ga je ranil precej nevarno. Na rešilni postaji so mu podelili prvo pomoč.

Dražbe premičnin. V torek, dne 12. decembra ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. c. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: v ulici Aequedotto št. 1, hišna oprava; v Kjadinu šte. 421, hišna oprava; v ulici S. Lazzaro št. 6, hišna oprava; v ulici Poste št. 3, hišna oprava.

Loterijske številke izžrebane dne 9. t. m.:
Dunaj 76 28 54 90 20
Gradec 24 77 80 58 33

Različne vesti.

Slika o stopinji morale v Italiji. Pravda Notarbartolo je stopila v zanimiv stadij. Italijanski parlament je dovolil sodno zasledovanje obdolženega poslanca Palizzola in državni pravnik je že dal ukaz, da so ga aretirali. Bilo bi prerano, izrekati že sodbo o krivdi Palizzola. Vendar je dosedanja preiskava pokazala, da je v življenju zaprtega poslanca marsikatera temna točka ter da se kaže javna morala italijanskega naroda na Siciliji v čudni luči, ako pomislimo, da je mesto Palermo Palizzolu priredilo triumfalen vsprejem, ko ga je bil že obdolžil sin umorjenega Notarbartola, da je morilec njegovega očeta. Toliko je videti že sedaj, da to obdolženje ni brez vsake podlage.

Cecil Rhodes v kletki. Znani mogotee v južni Afriki, Cecil Rhodes, katerega oblegajo Boerci v Kimberleyu, je pripovedoval nekemu novinarju, da ga hočejo Boerci v kletki kazati narodu v Pretoriji in Bloenfonteinu. Dosedaj pa do še je daleč do tega, da bi na tak način pomnožili svoj zverinjak. Medveda še nimajo; prezgodaj da je torej barantati za njegovo kožo.

Tri mesece ječe za besedico — zde (tukaj). Kakor javljajo «Lidove Noviny», je garnizijsko sodišče v Brnu obsodilo rezervnika Dufeka iz Gaje,

ker se je na kontrolnem shodu prijavil v materinščini, v trimesečno ječo. Sodišče je našlo v postopanju imenovanega — upornost.

Božične praznike preživi naš cesar pri navojvodinji Mariji Valeriji na grajščini Wallsee na Gorenjem Avstrijskem, kamor odpotuje dne 23. t. m.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

Carigrad 9. Grški odposlanec Marceordatos je prošil v večerajšnji avdienci pred sultanom večje naklonjenosti za sklep konzularne konvencije. Da si je dobil zagotovil v tem pogledu, vendar se dvomi, da bi prišlo do sporazumljenja. Marveč je pričakovati, da v prihodnji tu zadnji seji ne pride do sporazumljenja in da bo potem odločalo mirovno sodišče vlasti.

Vojna v južni Afriki.

London 10. Vojni urad je dobil od generala Gatacreja nastopno brzjavko: Žal mi je, da moram naznaniti, da je bil naš napad na Stormberg danes zjutraj odbit s težkimi izgubami. Voditelji so me krivo obvestili o poziciji sovražnika in pozneje še le sem videl, da teren ni pripraven za napad.

Zapovedujoči general v Capstadsu brzjavlja, da je Gatacre zgubil: 9 častnikov ranjenih, 9 pogrešanih, 2 moža ubita, 17 ranjenih in 96 pogrešanih. Pozneje poročila pravijo, da pogrešajo 6 častnikov in 306 mož.

O napadu na Stormberg je imel Gatacre kakih 4000 mož. Poročevalce lista «Times» se boji, da so zgube Angležev velike. Angleži so zgubili tudi jeden top.

London 10. Uradna brzjavka generala Whiteja poroča, da je v noči med 8. in 9. uro poslal generala Hunterja z 500 dobrovoljci iz Natala in 100 mož lahke konjice, da iznenadi pozicijo sovražnikov pri Lombardskopu. To podjetje se je posrečilo popolnoma. Angleži so si osvojili grič in jeden top Maxim. Švadrona huzarjev je porezala brzjavne črte Boercev.

Ker me je gospod kurat in arhivar Anton Koblar pri c. kr. deželni kot porotni sodnji v Ljubljani obtožil, zaradi razžaljenja časti, izdam, da se ognem razpravi, sledečo

izjava:

Obžalujem, da sem dne 22. aprila t. l. opoludne v »Zvezdi« napadel in razžalil gospoda kurata Koblarja in obžalujem tudi, da sem to dne 24. aprila t. l. v »Slovenskem Narodu« priobčil in tam gospoda kurata imenom imenoval.

Ljubljana, 9. decembra 1899.

Miroslav Malovrh.

Šivalnih strojev
tovarniška zaloga

Ivana Jax-a

v Ljubljani

Dunajska cesta 13.

priporoča svoje pri-

poznane najboljše

šivalne

stroje

za domačo porabo

in obrtniške

potrebe

Službo išče v Trstu

24leten sin trgovca na deželi, doma izvežban o trgovini v mešanim blagom, popolnoma zmožen slovenskega in nemškega, nekoliko tudi italijanskega jezika, sposoben za pisarniška dela; išče službo kot trg. pomočnik ali pa v trg. pisarni. Cenj. ponudbe sprejema iz prijaznosti uredništvo.

Popolno novi, v prvič razstavljeni

**MEJNARODNI
PANORAMA**

TRST - Borzni trg 14 - TRST

Srednja Afrika, Transvaiko z glav-

nimi mesti. (Kjer je sedaj vojska.)

Vstopnina 20, otroci 10 kr.

Najcenejši izvor za nakup dokler traja zaloga.

Gld. 2.20 stane 1 Anker Rem. žepna ura od niklja s posrebrneno franc. verzičico in škatljico. — Gld. 4.65 stane 1 Remont. ura od čistega srebra s posrebrneno ameriško verzičico in škatljico. — Gld. 4.90 stane 1 Remont. ura od čistega srebra za gospe s posrebrneno angleško verzičico in škatljico. — Gld. 11.50 stane 1 Remont. zlata žepna ura od 14 karatn. zlata s škatljico od atlasa in krasno verzičico.

Za vsako uro jamčim 3 leta.
Gld. 1.50 stane 1 prstan od čistega 6 karatn. zlata s krasnim kamnom.

Razprodaja proti povzetju ali predplačilu dotičnega zneska. Blago, katero ne ugaja, se sprejme tekom 8 dni nazaj in se izplača dotični predplačani znesek, vsled česar se ni bati kupovalcem nikake škode.

BRÜDER HURVIZ, Izvozna trdnica
Krakovo, Stradon 17.

Bogato ilustrovan cenik od ur, posad, zlatega, srebrnega in od blaga kineskega zlata po znižanih cenah brezplačno in franko.

Iščejo se agentje.

Dr. JOSIP MARTINIS

doktor vsega zdravilstva in specialist za očne bolezni
se je preselil

v ulico Valdirivo šte. 3, I. nad.

Ordinira na domu vsaki dan od 8 do 8^{3/4} zjutraj in od 1 do 2 popoldne. — Za uboge od 2 do 3 v ulici Molin piccolo šte. 1, I. nadst.

100 do 300 goldinarjev

zamorejo si pridobiti osebe vsakega stanu v vsakem kraju gotovo in pošteno, brez kapitala in rizika vrazpečevanjem zakonito dovoljenih državnih papirjev in sreč. Ponudbe pod naslovom **Ludwig Oesterreicher v. Budimpešti, VIII Deutschegasse 8.**

K imenovanju

c. kr. rezervni častnikov priporočamo „Zavod za uniformiranje in civilno krojačnico **FRAN-A JIRAS-A**“ v Trstu, ulica Caserma 9. Cene nizke, postrežba točna in zanesljiva.

Gostilna

Andemo de Franz

Via della Geppa št. 14.

toči izvrstno belo vipavsko ter istrsko in dalmatinsko črno vino. Dobra kuhinja, domače klobase. Gostilna je odprta vedno do 1. ure popoldne. Za obilen obisk se priporoča

Jožef Furlan.

Slavno občinstvo!

Podpisani naznanjam, da sem odprl svojo gostilno

„**Società d'Almisa**“

v ulici St. Catterina št. 2

kjer točim izvrstno dalmatinsko vino iz lastnega pridelka iz Podstrae pri Olmišu po 36 kr., izven gostilne po 34 kr. liter. — Gorka in sveža jedila so vedno pripravljena. — Prodaja tudi vino po pogodbi od 10 litrov naprej.

Za obilen obisk se priporoča

Ivan Tomasović
gostilničar.